

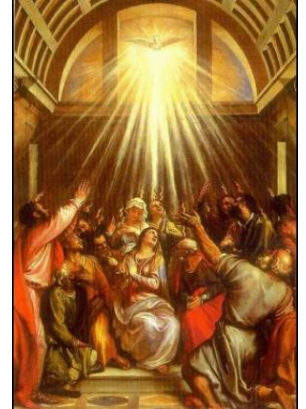

Úcta k Ježišovmu Srdcu

Osobný a živý vzťah ku Kristovi je jeden z najistejších prejavov pravej zbožnosti, aká sa vyskytuje iba u kresťanov. Túžba po osobnom vzťahu ku Kristovi si našla rôzne formy vyjadrenia v modlitbách. Jednou z nich je aj úcta k Ježišovmu Srdcu, ktorá vyplýva z úcty k trpiacemu Ježišovi na kríži a z úcty k Eucharistii, v ktorej Pán sprítomňuje svoju obetu a zároveň je v nej prítomný aj s oslávenými ranami svojho umučenia. Základy tejto úcty pramenia vo Svätom písme: „Jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok a hneď vyšla krv a voda.“ (Jn 19, 34). Úcta k Ježišovmu Srdcu vznikla ako reakcia proti abstraktnému, prehnanému, studenému chápaniu Boha, ktoré sa šírilo medzi európskymi vzdelancami v 17. storočí. Názny tejto úcty však nachádzame už u stredovekých mystikov. Osobitná úcta k Ježišovmu Srdcu začala v 12. storočí. Sv. Anzelm (†1180), sv. Bernard (†1154) často hovoria o Spasiteľovom Srdci. Bl. Jozef Hermann okolo roku 1200 napísal hymnus Summi Regis Coraveto (Zdrav buď, Srdce Kráľa Najvyššieho). V 13. storočí táto úcta slávila svoj vrchol. Bola to sv. Luitgarda (†1246), sv. Mechtilda Magdeburská, ktorá mala roku 1250 prvé videnie modlitieb Najsvätejšieho Srdca. O Ježišovom Srdci napísala obdivuhodné veci sv. Gertrúda (†1302). Kult Najsvätejšieho Ježišovho Srdca pripravovali sv. Bonaventúra (†1274), sv. Albert Veľký (†1280), bl. Henrich Suso (†1366), sv. Katarína Sienská (†1380), sv. Kanizius (†1597) a sv. František Saleský (†1622). Najväčším apoštolom kultu Ježišovho Srdca bol sv. Ján Eudes (†1680), ktorý zložil aj texty pre svätú omšu a oficium, a tak sa prvá liturgická slávnosť konala roku 1672. Pápež Pius X. ho nazval „pôvodca, učiteľ a apoštol liturgickej úcty k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu“. V pravom zmysle slova sa však začína až zjaveniami sv. Margite Márii Alacoque (1648-1690), rehoľníčke v Paray-le-Monial. V júni roku 1675 sa jej zjavil Ježiš, ukázal jej svoje srdce so slovami: „Pozri sa na to srdce, ktoré ľudí tak milovalo, ktoré nevynechalo nič, vyčerpalo sa a zničilo, aby tým dosvedčilo svoju lásku. Dostáva však miesto uznania iba nevdácnosť, neúctivosť, svätokrádež, chlad, pohrdanie, tak sa správajú ku mne v tejto sviatosti lásky. Viac má trápi najmä to, že sa tak správajú i osoby, ktoré sa mi zasvätili. Preto ťa žiadam, aby sa zasvätil prvý piatok

po oktáve Najsvätejšieho Tela a stal sa zvláštnym sviatkom na počesť môjho Srdca, aby sa zmierujúcim sv. prijímaním podala náhrada za všetky urážky, ktorých sa mu dostalo v Oltárnej sviatosti.“ Úcta k Ježišovmu Srdcu sa spočiatku stretávala s ťažkosťami. Nevedeli ju pochopiť už spolusestry sv. Margity, ktoré jej odporovali a vyhrážali sa. Aj preto bola veľmi dlhá, ťažká a trnistá cesta od prvých verejných, veľmi skromných prejavov úcty k Ježišovmu Srdcu po dnešné rozšírenie. Napokon sa rozšírila do celého sveta. Cirkev ju prijala za svoju a odporučila ju v niekoľkých encyklikách. Bolo však treba bližšie vysvetliť celistvý výraz Božské Srdce. Teológovia preto pridávajú niekoľko objasnení. Srdce je na prvom mieste telesný ústroj, ktorý sa všeobecne považuje za hlavný zdroj telesného života. Prebodnutie Kristovho srdca na kríži (porov. Jn 19, 34) malo úradne dosvedčiť, že sa definitívne skončil Spasiteľov pobyt na zemi a jeho činnosť; že sa dokončila obeta. V Kristovom srdci teda vzdávame úctu jeho telu, ktoré sa stalo zdrojom posvätenia. Preto sa úcta k Božskému Srdcu spája s Eucharistiou, adoráciami, návštevami svätostánku, a najmä s tzv. zmierujúcim prijímaním v prvý piatok v mesiaci. Ježišovo Srdce však nie je mŕtva relikvia, ale živý ústroj Bohočloveka, stred jeho celej osobnosti. Sv. Margita Mária často vraví: „Božské Srdce mi povedalo...“ Je to isté, ako keby povedala: „Povedal mi to Ježiš...“ Úcta k Božskému Srdcu je teda úctou k osobe vteleného Božieho Syna, ktorý je brána k Otcovi (porov. Jn 10, 7), jediný prostredník medzi Bohom a ľuďmi (1 Tim 2, 5). Tlčúce srdce je symbolom života a činnosti. V Ježišovom srdci teda obdivujeme všetku prácu, všetky námahy, ktoré vykonal a podstúpil za nás. Nechceme patriť k tým, ktorí sa mu za to odplácajú iba nevšímavosťou a nevďakom. Vo Svätom písme je srdce symbolom vnútorného života, toho, ktorý možno navonok zostane bez povšimnutia. Boh skúma srdce človeka (porov. Ž 7, 10). V Písme srdce „rozvažuje“, „myslí“, „rozhoduje sa“, zhrňuje sa tu to, čomu dnes hovoríme duševný život. V srdci spravodlivého potom prebýva Boh, srdce je chrámom Svätého Ducha (porov. 1 Kor 3, 16); srdce je teda stredom duchovného úsilia.

Alfonz Vladimír Sabo, farár

**R: Pane,
zošli svojho Ducha
a obnov tvárnosť
zeme.**

- 1 Dobroreč duša moja,
Pánovi; *
Pane, Bože môj,
ty si nesmierne veľký.
- 2 Aké mnohoraké
sú tvoje diela, Pane! *
Zem je plná
tvojho stvorenia.
R.
- 3 Odnímaš im dych
a hneď hynú *
a vracajú sa do prachu.
- 4 Keď zošleš svojho ducha,
sú stvorené *
a obnovuješ
tvárnosť zeme.
R.
- 5 Pánova chvála
nech trvá naveky; *
zo svojich diel
nech sa teší Pán.
- 6 Kiež sa mu
moja pieseň zapáči; *
a ja sa budem
tešiť v Pánovi.
R.

Odblokovať sa na prijatie Ducha

Jednému z mojich priateľov pred pár rokmi rodičia darovali mobilný telefón. Konečne, potešil som sa, lebo on sám by si ho asi nikdy nezaobstaral. Hoci je veľmi inteligentný, k moderným komunikačným technológiám nemá príliš vrúcny vzťah. Dnes už svoj mobil ovláda bez problémov. Situácia s ním mi však pripadá ako celkom výstižný obraz väčšiny kresťanov – dostali sme od Boha nesmierny dar, dar jeho Ducha, s dokonalou „výbavou“, no akoby sme potrebovali naučiť sa tento dar využívať.

Evanjelium nás dnes znova vracia na začiatok, k Veľkej noci – lebo Ježiš nám už v deň svojho zmŕtvychvstania daroval Ducha Svätého. Nový zákon tak hovorí vlastne o dvoch Turícach, ktoré nám napokon približujú aj liturgické čítania. Jedny Turíce sú zachytené sv. Lukášom v Skutkoch apoštolov na päťdesiaty deň od Ježišovho zmŕtvychvstania. Druhé sú Turíce podľa sv. Jána, odohrávajúce sa už v tajomstve Veľkonočného trojdnia – Ježiš najprv na kríži odovzdal ducha (Jn 19,30) a v deň, keď vstal z mŕtvych, dýchol na apoštolov so slovami: „Prijmite Ducha Svätého.“

Turíce teda nie sú osamotenou udalosťou v živote Cirkvi. Svoj počiatok majú už na Veľkú noc a nimi sa veľkonočné tajomstvo aj naplňa a završuje. Tak to chápala Cirkev už v prvých storočiach a súčasná skladba veľkonočného obdobia má veriacich viesť presne k takémuto chápaniu – človek krstom vstáva z hrobu svojho hriechu k novému životu (to je to dýchnutie na človeka, nové stvorenie, ktoré tak veľmi pripomína stvorenie Adama a jeho oživenie Božím dychom) a tento život sa potom udržuje a rozvíja chlebom z neba, Eucharistiou. To všetko sa však má diať v spoločenstve Cirkvi. A preto, aby Kristus mohol byť prítomný vo svojej Cirkvi stále a všade a aby jeho verní neboli fixovaní na jeho prítomnosť v ľudskom tele (ako to býva v prípadoch rôznych guruov), prisľúbil ustavičnú prítomnosť svojho Ducha.

Veľkonočné obdobie teda hovorí o potrebe rozvíjania nového, duchovného života, je cestou od stretnutia so vzkrieseným Kristom k duchovnej zrelosti, keď Boží Duch môže aj viditeľne rozvinúť osobné dary človeka v prospech misijného poslania Cirkvi, ktorým je spása človeka a celého sveta.

Veľkonočno-turíčný dar Ducha Svätého však, zdá sa, používame naozaj ako mobil – niektorí ho majú stále vypnutý, viera je pre nich skôr príťažou. Väčšina zas akoby mala zablokovanú klávesnicu – Duch síce „zvoní“, posieľa „správy“, no kým človek neodpovie alebo sa neodblokuje, nemôže od neho nič prijať. Ďalší ho majú síce aktívny, no nevedia využívať všetky jeho dary. A to, čo sa stane s človekom, ktorý sa mu otvorí úplne, vidíme na živote prvotnej Cirkvi a svätcov.

Všetci sme však povolani na to, aby sme neodporovali vanutiu Božieho Ducha, aby sme sa nebáli odpovedať na jeho podnety, hoci tušíme, že náš starý, zabehaný spôsob života nenechá na pokoji, a spojením našich darov s jeho darmi sa stali nástrojmi požehnanja a spásy – pre seba i pre druhých.

Ján Víglaš (vr)

Oznamy

V nedeľu pri príležitosti osláv patrocínia - menín nášho farského kostola môžeme získať **plnomocné odpustky**. Podmienkou je v kostole sa pomodliť Otče náš a Verím v Boha, okrem toho navyše svätá spoveď, sväté prijímanie a modlitba na úmysel Svätého Otca.

Týmto sviatkom oslavujeme meniny kostola, tzn. pomenovanie – meno kostola (kostol Najsvätejšej Trojice, kaplnka svätej Anny) podľa toho, komu je kostol zasvätený. Narodeniny nášho kostola oslavujeme každoročne 3. júla, tzn. odo dňa posviacky, ktorá sa uskutočnila 3. júla 1803. Nepomýľme si oslavu menín kostola s jeho narodeninami !!!

V nedeľu 19. júna 2011 sa uskutoční farská ofera. Za Vaše milodary Vám vyslovujeme úprimné: *Pán Boh zaplatí!*

Bud' vľúdnny

Ty vieš, akí úbohí, akí osamelí sú ľudia akí citliví a zraniteľní. Ty vieš, že sú slzy, a vtedy nik nevie utešiť. Ty vieš, že sotva jestvuje väčší smútok ako ten, čo cíti srdce, ktoré nik nechápe. Ty vieš, že pre niektorých, ľudí je život neznesiteľné utrpenie.

Bud' vľúdnny! Usiluj sa ľudí pochopiť, pomáhať im. Vojdi do ich trápenia, do ich opustenosti. Zostúp z vrchu svojej sebestačnosti do údolia ľudí, ktorí sú samí a trpia, k ľuďom v údolí bez ochrany a bezpečia. Nebuď tvrdý, nebuď tvrdý ani vo svojom úsudku.

Bud' vľúdnny! Pokús sa pochopiť, že často sa v pochabých náladách ľudí skrýva túžba po šťastí. Potom i ty sám budeš šťastný. Potom vstúpia do tvojej vlastnej osamelosti a slabosti úžasné okamihy, ktoré ťa pozdvihnú z každodenných koľají života. Budeš mať srdce, ktoré všetkých ľudí zvorie do náručia. Vo vľúdnosti spočíva nekonečná útecha pre všetkých, ktorí v našej mrazivej spoločnosti mrznú.

Phil Bosmans „Nezabúdaj na radosť“

Sväté omše v 11. týždni cezročného obdobia - (A)

13.VI. Svätodušný pondelok « Slovenská »

18.00 Za ě Antona a Antona Mruškovičových

14.VI. utorok

18.00 Za ě otca Štefana

15.VI. streda

18.00 Za ě Antona a Apolóniu Ochabových

16.VI. štvrtok

18.00 Za ě Antona a Lauru Kerákových

17.VI. piatok

18.00 Na poďakovanie Božskému Srdcu Ježišovmu a Panne Márii za dožitých 70 rokov

18.VI. sobota

8.00 Za ě Augustína a Máriu Gašparovičových a rod.

Upratovanie kostola č.d. 101 - 122

19.VI. Najsvätejšej Trojice-patrocínum kostola - Slávnosť

8.00 Za zdravie a Božiu pomoc pre Annu

Lektori: Jelínek, Jurčovičová

10.00 Za farníkov

Lektori: Bublavý, Bublavá

Liturgický kalendár

13.VI. pondelok Svätodušný pondelok, sv. Anton Paduánsky, kňaz

14.VI. utorok sv. Elizej, prorok

15.VI. streda sv Vít, mučeník

16.VI. štvrtok sv.Neit, mučeník, sv.Benon, biskup

17.VI. piatok sv.Nikander a Marcián, mučeníci.

18.VI. sobota sv.Gregor Barbarigo, biskup

Slovo na dnes

Kým my, dospelí, robíme toľko hlúpostí, zatiaľ to malé dieťa si neomylné a bezchybné robí svoju prácu. Vyvíja sa v múdre, bystré, zdravé, harmonické, preto má Pán Ježiš rád malé deti. Pracujú vo dne, v noci, a bezchybné.

Radosť budeš mať až vtedy, keď zem pod svojimi nohami slzami napojíš na hĺbku jednej brázdy. Prekvapenia sa vám budú hrnúť jedno za druhým. Vždy nová rana. Každá násilne potlačená myšlienka je semeno pod snehom v blate brázdy. Všetky zdanlivo mŕtve a každé tehotné budúcnosťou. Každé v pravý čas, keď vystúpi slnko, vyrastie, vykvitne a prinesie úrodu.

Výchova detí u baptistov je inakšia než u nás. Dieťaťu veľa nehovorí o Pánu Bohu. Rodičia sa modlia, starajú, žijú v láske, dieťa len pozoruje, žije s nimi. Čakajú, až sa začne pýtať. Dávajú pozor, aby sa dieťa nenasýtilo rozličných jedov. Oni sami nemajú televízor, čítajú, študujú, venujú sa diakónii a dieťa len pozoruje. Naše deti sú inakšie.

Malý R., veľmi živý, bitku dostáva denne. Večer zahlási: „Mami, zbi ma trochu, nemôžem zaspáť.“

Máme právo na radosť a šťastie v tomto chudobnom a vykradnutom svete? Šťastie je radosť z pohybu na ceste k domovu. A pekne mi to ubúda. Dôležité je žiť nie dlho, ale intenzívne.

Čo sa týka Pána Boha, všetci máme čo doháňať. Čo sa natrápia ľudia s týmto problémom, čo sa nakopú v tejto studni, ale až prídu na vodu, je to jediný nápoj, cennejší než všetky tie ostatné bolesti.

I napriek tomu, že sme dostali toľko gólov, nesmieme sa rozísť s brankárom a obranou alebo prestať hrať a hnevať sa na tých, čo zavinili naše doterajšie porážky.

Hra pokračuje. Treba zakladať nové útoky a pripravovať nové víťazstvá, až bude súper opojený a ospalý svojou slávou, poslednú ranu dostane a tá rozhodne o našom víťazstve.

My, predvojnová a vojnová generácia, sme cítili protipotrebu nasýtiť sa. Až sa stalo, zistili sme, že len priberáme na váhe a srdce prázdne. Museli sme sa obliecť. Zistili sme, že pekný a drahý oblek okradne človeka o voľnosť, postaviť dom a ostali sme ako priklinované motýle, kúpiť auto a zariadiť dom a svoje konto sme zaťažili množstvom starostí, až zistíme, že nová generácia musí znova začínať a môže len rýchlejšie prejsť týmito fázami, čo nám ostane okrem stáleho hladu po Bohu?

Ľudstvo napreduje namáhavo ako pelotón a našou úlohou je dostať sa na špicu. Máme na to prostriedky i povolanie.

Aká bude budúcnosť tejto Cirkvi. Je ešte v rukách Božích, ale aj my sme jej spolutvorcovia. Aby sme nezmeškali to hlavné, aby nás dejiny neodsúdili, že sme horlivo robili to, čo sa už robiť nemalo. Ľudia aj veriaci strácajú zmysel pre povinnosť. U luteránov je to o jednu generáciu skôr. „Nemajú hriech, keď neprídu v nedeľu do kostola.“ Skutoční veriaci budú hľadať menšie spoločenstvá, pretože toto veľké, anonymné ich neuspokojuje. Bude veľký nedostatok kňazov. Ťažisko nábožnosti sa preniesie do oblasti osobného života a svedectva.

Dom veriacich bude domom modlitby a obývačky a spálne sa premenia na kaplnky. Všetci veriaci budú zasvätení a budú sa spoločne stretávať na agapé, na hody lásky. Budú sa chrániť a vzájomne si pomáhať.

Čím ďalej, tým viac si potrpím na duchovné hodnoty u človeka a pohrdam nositeľom akejkoľvek moci a titulu, ak tieto duchovné dary nenesie.

Dejú sa zázraky? Nedejú? Ak neveríš, najväčší zázrak pocítiš sám na sebe. Ale to musíš prestať dôverovať ľuďom. Pomoc ti nepríde ani od západu, ani od východu, ani od vrchnosti svetskej, ani od vrchnosti náboženskej. Pomoc môžeš čakať jedine od Boha. Staneš sa novým človekom.

Musíš sa stať novým človekom. Dnes sa bojuje za lepší svet svojím poznaním a hĺbkou svojho svedectva viac ako zúfalým a zúrivým chodením do kostola, lebo to znie ako tradičná pesnička dávno uplynulých dôb.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“ výber

XVI. Najskôr buduje Ježiš vzťah k sebe

Prosba: Prosím o milosť, aby som vedel mať správny vzťah k Ježišovi.

1. „Keď raz stál pri Genezaretskom jazere, tlačil sa naň zástup, lebo chcel počuť Božie slovo. Tu zbadal pri brehu dve lode. Rybári z nich vystúpili a prali si siete. Nastúpil na jednu z lodí, ktorá patrila Šimonovi, a poprosil ho, aby trochu odrazil od brehu. Potom si sadol a z lodky učil zástupy. Keď prestal hovoriť, povedal Šimonovi: „Zatiahni na hlbinu a spustíte siete na lov!“ Šimon mu odpovedal: „Učiteľ, celú noc sme sa namáhali, a nič sme nechytli. Ale na tvoje slovo spustím siete.“ Len čo to urobil, chytili také množstvo rýb, až sa im siete trhali. Preto dali znamenie spoločníkom, čo boli na druhej lodi, aby im prišli pomôcť. Oni prišli a obidve lodky sa naplnili tak, že sa potápali. Keď to videl Šimon Peter, padol Ježišovi k nohám a povedal: „Pane, odíď odo mňa, lebo som človek hriešny.“ Hrôza sa totiž zmocnila jeho i všetkých, čo boli s ním, nad úlovkom rýb, ktoré chytili. Takisto aj Zebedejových synov Jakuba a Jána, ktorí boli Šimonovými spoločníkmi. Tu Ježiš povedal Šimonovi: „Neboj sa, odteraz budeš loviť už ľudí.“ (Lk 5,1-11)

2. Keď si Ježiš povoláva rybárov z Genezaretského mora za svojich apoštolov, nevolá ich za sebou nejakými peknými slovami, ani výhodami tohto sveta. Dáva sa im spoznať cez udalosť rybolovu, cez skúsenosť, v ktorej spoznali, že on prevyšuje všetko ich poznanie a múdrosť. Skôr než im bude niečo hovoriť, buduje si k nim vzťah dôvery a oddanosti. Skôr než ich vyšle do sveta, dáva im vedieť a spoznať, komu uverili a kto ich posielal. Vzťah apoštolov k Ježišovi je rozhodujúci. Ježiš to vie. Vedia to aj rybári, preto Peter povie: Pane, ja som človek hriešny. Ježiš mu povie: „Neboj sa, odteraz to bude v tvojom živote inak.“

3. V živote kresťana, bohoslovca, kňaza bude vždy rozhodujúci vzťah k Ježišovi. Ježiš si ho buduje aj ku mne. Aj mne sa dáva spoznať. Aj ja sa môžem cítiť ako Peter: Som hriešny, som nehodný, odíď odo mňa, Pane. Ježiš mi hovorí: „Neboj sa, dôveruj mi. Odteraz to bude v tvojom živote inak.“ Budem mu veriť, aj keby ma to stálo čokoľvek. Nesmiem nikdy zabudnúť, kto je Ježiš.

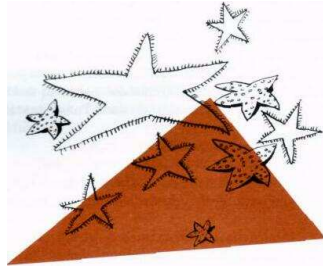
Áký je môj vzťah k nemu? Určuje ho sám Ježiš svojou láskou, mocou, osobnosťou? Alebo môj vzťah určuje niečo iné? Nestrácam dôveru v neho aj uprostred ľahostajnosti druhých?

Záver: *Modlím sa pomaly a osobne modlitbu Verím v Boha...*

Jozef Šuppa SJ „Pán ma povolal“

MORSKÉ HVIEZDICE

Nad morom sa rozpútala strašná búrka. Ostré poryvy vetra pretínali vodu, dvíhali ju v obrovských vlnách, ktoré narážali na pobrežie ako údery kladiva a ako oceľové radlice preorávali morské dno a vyhadzovali z hlbín na desiatky metrov od mora malé zvieratká, kôrovce, mäkkýše.

Keď búrka prešla, tak rýchlo ako prišla, voda sa utíšila a ustúpila. Pobrežie bolo plné bahna, v ktorom sa v agónii zmietali tisíce a tisíce morských hviezdíc. Bolo ich toľko, že pobrežie sa zdalo zafarbené do ružova.

Prilákalo to mnoho ľudí z celého pobrežia. Prišla si to nafilmovať aj televízia. Morské hviezdice sa už skoro nehýbali. Umierali.

Prizeral sa na to aj jeden otec s dieťaťom, ktoré držal za ruku. Chlapček sa pozeral na malé morské hviezdice očami plnými smútku. Všetci tu stáli, pozerali, ale nik nepohol ani prstom. Chlapček sa zrazu vyšmykol z otcovej ruky, vyzul sa a rozbehol sa na pobrežie. Sklonil sa a do malých rúčok nabral tri malé hviezdice a utekal ich zaniest' do vody. Potom sa vrátil a pokračoval vo svojej práci.

Z betónového zábradlia ktosi zvolal:

„Čože to robíš, chlapče?“

„Odnášam do mora morské hviezdice. Ináč všetky zahynú na pobreží,“ odpovedalo chlapča a bežalo ďalej.

„Je ich tu na pobreží na tisíce, Je ich tak mnoho, že ich nemôžeš zachrániť všetky!“ kričal muž. „To sa stáva na pobreží každého mora. Nemôžeš zmeniť veci!“

Chlapča sa usmialo, sklonilo sa, vzalo ďalšiu morskú hviezdicu a hodilo ju do vody a povedalo:

„Pre túto hviezdicu som veci zmenil.“

Muž sa na chvíľu stiahol, sklonil sa, vyzul a zostúpil na pobrežie a začal zbierať morské hviezdice a hádzať ich do vody. Po chvíli zostúpili na pobrežie dvaja chlapci a tak zbierali hviezdice už štyria. O pár minút ich bolo už päťdesiat, potom sto, dvesto, tisíc a všetci odnášali morské hviezdice do vody. A tak ich všetky zachránili.

Na zmenu sveta by stačilo, keby niekto, hoci malý, mal odvažu začať.

Bruno Ferero „Niekedy stačí jeden slnečný lúč“

Lectio divina Dar Ducha Svätého

Jn 20,19-23

¹⁹V ten istý prvý deň týždňa večer, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi za zavretými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: Pokoj vám! ²⁰Keď to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána. ²¹Ježiš im znova povedal: Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás. ²²A keď to povedal, dýchol na nich a povedal im: Prijmite Ducha Svätého. ²³Tým, ktorým odpustíte hriechy, budú im odpustené, tým, ktorým zadržíte, budú zadržané.

Ďalšie čítania: Sk 2,1-11; Ž 104,1.24.29-31.34; 1 Kor 12,3-7.12-13

ČÍTANIE:

Hoci slávime Turíce, ktoré sa udiali päťdesiat dní po Veľkej noci, dnešné evanjeliové čítanie sa zameriava na stretnutie

s Duchom Svätým v ten istý deň, ako Ježiš vstal z mŕtvych. Je tretí deň po Ježišovej smrti. Učeníci sa boja židovských predstaviteľov, a tak sa držia v úzadí, ukrytí za zamknutými dverami. Zvyšok textu hovorí o tom, čo vzkriesený Ježiš hovorí a robí. Všetkých ich zdraví slovami „Pokoj vám“, čo je bežný pozdrav medzi Židmi. Nehovorí nič o svojom utrpení ani o skutočnosti, že ho učeníci po zatknutí opustili. Potom im ukáže ruky a bok, ktoré stále nesú viditeľné znaky ukrižovania. Jeho vzkriesené telo stále nesie známky utrpenia. Ježiš im zrejme chcel ukázať, že je skutočný - premenený a pritom stále ten istý. Znaky jeho utrpenia jasne dokázali, že nie je duch a že žil a chodil s nimi. Potom prichádza poslanie, misia (v. 21), ktoré je takmer pokračovaním jeho vlastného posolania od Otca. Prekvapujúci pre nás môže byť objav, že učeníci sú skôr poslaní prinášať odpustenie hriechov ako kázať. Zmierenie s Bohom skrze pokánie a odpustenie je však prirodzene samou podstatou evanjelia.

Kresťanské cirkvi interpretujú v. 21 rôzne, no pre Katolícku cirkev je tento verš základom pre moc cirkevnej autority odpúšťať hriechy po ich vyznaní vo sviatosť zmierenia. Ježiš nedáva presný popis, ako má Cirkev udeľovať odpustenie. Ani sa tam nehovorí o obrade, aký má Cirkev zaviesť. Ježiš len hovorí, že ak hriechy ľudí odpustí Cirkev, odpustí ich aj Boh. Ak odoprie toto odpustenie Cirkev, neodpustí ani Boh.

Počas svojej dlhej histórie Cirkev udeľovala túto sviatosť rôznym spôsobom.

V každom čase je to však Boží dar daný jednotlivcovi, ktorý potrebuje odpustenie sprostredkované Cirkvou. No ešte pred udelením tohto posolania Ježiš dýcha na učeníkov a povie: „Prijmite Ducha Svätého.“ Táto moc sa teda má vykonávať len vďaka moci a vedeniu Ducha Svätého.

MEDITÁCIA:

Predstavte si túto scénu: Učeníci sú ukrytí pred zvedavými očami sveta. Sú vystrašení. Strach priam visí vo vzduchu a Ježiš zrazu stojí uprostred miestnosti. Uvažujte nad tým, čo toto stretnutie muselo znamenať pre učeníkov. Rozjímajte nad paralelou medzi Ježišom, ktorý dýcha na svojich učeníkov Ducha Svätého, a Bohom, ktorý vdychuje život do človeka pri stvorení (Gn 2,7). Ako vnímate skutočnosť, že Ježiš dáva Cirkvi moc odpúšťať hriechy?

MODLITBA:

Proste Ducha Svätého, aby svojim milujúcim svetlom osvietil vaše srdce a viedol vás pri hľadaní odpustenia vašich hriechov, možno aj pri svätej spovedi. Povzbudenie nám ponúkajú tieto slová z 1 Jn 1,9:

„Ale ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: Odpustí nám hriechy a očisti nás od všetkej nepravosti.“

Proste Ducha Svätého, aby vám pomáhal žiť tak, ako sa páči Bohu.

KONTEMPLÁCIA:

Prečítajte si Sk 2,1-11 a skúste si predstaviť tú scénu, keď Duch Svätý zostúpil v moci na učeníkov a v ten istý deň sa pridali k Cirkvi tisíce ľudí.

Potom si prečítajte 1 Kor 12 a uvažujte nad dielom Ducha Svätého vo svojom terajšom živote.

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku